

ת"פ 22140/04/18 - מדינת ישראל נגד שמואל מוסקוביץ

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 22140-04-18 מדינת ישראל נ' מוסקוביץ(עצור
בפיקוח)

בפני
בעניין: כבוד השופט עמי קובו
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

שמואל מוסקוביץ
ב"כ המאשימה: עו"ד שירלי לוגסי
ב"כ הנאשם: עוה"ד אבי קורונל ויניב אביטן

הנאשמים

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן בעבירות כדלקמן:
א. **יבוא סם מסוכן**, עבירה לפי סעיף 13 יחד עם סעיף 19א לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג-1973 (להלן: "הפקודה").
ב. **החזקת סם מסוכן לצריכה עצמית**, עבירה לפני סעיף 7(א) ו-7(ג) סיפא בפקודה.
2. **על-פי המתואר בעובדות כתב האישום המתוקן, ביום 28.3.18 בשעת לילה, נכנס הנאשם לישראל בטיסה מבוקרשט דרך נמל התעופה בן גוריון והביא עמו בבטנה נסתרת במזוודה 7 חבילות סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל כולל של 6.003 ק"ג, אותם ייבא בשליחות אדם אחר המוכר למשטרה, בהנחייתו ובמימונו של האחר אשר הנחה את הנאשם מהיכן לאסוף את הסמים. הנאשם ביצע את העבירה על רקע חובות כספיים שבהם היה נתון, בין היתר ל"שוק האפור" ולגורמים פרטיים, שעל אודותיהם ידע האחר.**
ביום 29.3.18 בשעת בוקר ועובר לכך החזיק הנאשם ברכבו סם מסוג קוקאין במשקל של 0.6989 ג'.
3. הצדדים הגיעו להסדר טיעון שלפיו הנאשם הודה והורשע בכתב האישום המתוקן והופנה לקבלת תסקיר שירות המבחן. עוד הוסכם בין הצדדים כי הנאשם יוכרז סוחר סמים ולא יוכל לטעון בשלב הטיעונים לעונש לקרבה לסייג הכורח או שהאחר איים על הנאשם או שהאחר קשור לבעלי החוב של הנאשם. התביעה טענה לעונש ראוי של 6 שנות מאסר ומאסר מותנה ולא תעתור לקנס כספי, וההגנה תהא חופשיה בטיעוניה. כן יש הסכמה בדבר חילוט הפרטים הנקובים בבקשת החילוט, למעט הטלפון

הנייד.

תסקירי שירות המבחן

4. על פי תסקירי שירות המבחן, הנאשם כבן 44, גרוש ואב לבן הסובל מבעיות רפואיות. עד למעצרו עבד בתפקיד ניהולי ברכבת ישראל במשך 7 שנים. סיים 12 שנות לימוד ושירת שירות צבאי מלא כלוחם. לאורך השנים עבד ביציבות.

ביחסו לעבירה הנאשם נטל אחריות מלאה למיוחס לו וביטא בושה ואשמה סביב הסתבכותו ובפרט לנוכח השפעת מעצרו וההליך המשפטי על מצבו הנפשי של בנו. **הנאשם הסביר את הרקע לביצוע העבירה בחובות כספיים כבדים שצבר על רקע התמכרותו להימורים, כשבשנים האחרונות איבד שליטה על הפסדיו.** הנאשם הימר בסכומי כסף גדולים ובאופן יומיומי לצד תפקוד יציב בעבודה וכהורה. על רקע ההימורים והפסדיו הכספיים אשתו יזמה הליך גירושין לפני כשלוש שנים. גרושתו סובלת מבעיות רפואיות בגין אינה יכולה לטפל בבנם, אשר מתגורר עם הנאשם בבית הוריו. הנאשם ביטא מודעות למצבו ההתמכרותי, כשרואה את שיא ההידרדרות במצבו בשיקול הדעת הלקוי שהפעיל בעת ביצוע העבירה.

לנאשם אין עבר פלילי. במסגרת הליך המעצר הוטל עליו צו פיקוח מעצרים והוא **שולב בטיפול ביחידה להתמכרויות בטיפול מרכז היום שם מטופל מאז חודש ספטמבר 2018.** גורמי הטיפול במסגרת דווחו על הגעתו הסדירה לטיפול והתנהלות חיובית. לנוכח קשיים הקשורים בהידרדרות במצבו הנפשי של בנו, שולב הנאשם בהדרכה הורית במסגרת מרכז היום.

בהערכת הסיכון שערך שירות המבחן לנאשם, התייחס שירות המבחן לכך שהנאשם גדל במסגרת משפחתית נורמטיבית, היעדר עבר פלילי, הערכתם כי ביצוע העבירה היה על רקע תקופה משברית בחייו וקשייו להתמודד עמה, וכן ההערכה כי למעצר ולהליך המשפטי אפקט הרתעתי משמעותי עבור הנאשם. בנוסף לכך **התייחס שירות המבחן לכך שהנאשם משולב בהליך טיפולי שיקומי במרכז היום ביחידה לטיפול בהתמכרויות והתרשמות גורמי הטיפול ממנו חיובית, קבלת אחריות מלאה למעשיו, יכולתו כיום לבחינת התנהגויות שליליות, מודעות לבעיית ההימורים והמוטיבציה שמגלה לטיפול בתחום זה. לאור האמור מתרשם שירות המבחן כי רמת הסיכון במצבו של הנאשם פחתה וכי קיים סיכוי משמעותי לשיקומו.**

לפיכך המליץ שירות המבחן לאפשר לנאשם המשך הטיפול אותו עובר במטרה לצמצם את הסיכון להישנות ביצוע עבירות וזאת במסגרת צו מבחן למשך שנה. כמו כן הומלץ להשית על הנאשם עונש של מאסר בעבודות שירות לתקופה המרבית, מאסר מותנה, קנס והתחייבות כספית כעונשים מוחשיים והרתעתיים.

בתסקיר המשלים עלה כי הנאשם מגלה יציבות ורצינות בקשר עם שירות המבחן וממשיך בטיפול ביחידה לטיפול בהתמכרויות. הנאשם טופל במסגרת מרכז היום בין התאריכים 22.10.18-5.8.19 וסיים את הטיפול בהצלחה. מרכז היום מהווה מסגרת אינטנסיבית הכוללת 4 ימי טיפול בין השעות 8:30-15:00 ומבוססת על טיפול קבוצתי תוך מתן דגש לעמידה בסדר יום, עמידה בגבולות ובחוקים, התמודדות עם סמכות, רכישת כלים להתמודדות עם ההתמכרות, למידת ביטוי רגשי ועבודה טיפולית על דפוסי חשיבה והתנהגות. כיום המשך הטיפול בנאשם כולל ביצוע בדיקות שתן סדירות, שיחה פרטנית שבועית, קבוצה טיפולית שבועית, שיקום תעסוקתי והשתתפות בקבוצה לעזרה עצמית. אמו ואחותו השתתפו בקבוצה לבני משפחות מכורים במסגרת היחידה. הנאשם נמצא בטיפול מזה שנה וחודשיים, משתף פעולה, עומד בכללי המסגרת, מתמיד בהגעתו ומגלה התייחסות רצינית לטיפול. כמו כן הנאשם נמצא במעקב פסיכיאטרי ומקבל טיפול תרופתי. הנושאים המשמעותיים שעלו בטיפול הם קשייו של הנאשם להציב גבולות לעצמו ולאחרים סביבו. בתחילת הטיפול הנאשם ניסה להיאחז בנורמטיביות

שלו באמצעות הכחשות והסתרה ואולם במהלך הטיפול הצליח יותר לראות את מצבו, המחירים ששילם והפגיעה במשפחתו. להערכת גורמי הטיפול הנאשם עדיין מתקשה בקבלת עצמו כמכור הנמצא בהחלמה ולבקש עזרה, מצב המהווה סיכון לחזרה לדפוסי חשיבה והתנהגות הרסניים. מוקד סיכון נוסף קשור לקושי שמגלה למציאת פעילות פנאי, כשהוא נוטה להסתגר ולהתבודד, כשבמצבי שעמום נוטה לחיפוש ריגושים שעלולים לסכן את החלמתו. להערכת גורמי הטיפול הנאשם זקוק להמשך הליך טיפול ושיקום.

ראיות לעונש

5. **תעודת הוקרה** שניתנה לנאשם בחודש אפריל 2019 על תרומתו לקהילה בהתנדבותו בעמותה המעניקה מצרכים לנזקקים (נ/3).
6. **סיכום מידע רפואי בעניינה של גרושתו** (נ/2).
7. **חוות דעת מומחה פסיכיאטריה בעניין בנו של הנאשם** מיום 28.4.19 (נ/1). חוות הדעת מתארת את מצבו הנפשי של בנו של הנאשם, בן 13, ומפאת צנעת הפרט לא יובאו הדברים בהרחבה. על פי חוות הדעת, הבן בעל קשר מיוחד עם אביו. עזיבת הנאשם את הבית עלולה לגרום להחמרה נוספת אצל בנו.
8. **עדויות של מר אלון סמואל** חברו של הנאשם - מכיר את הנאשם מזה כ-40 שנים. העד שירת בצה"ל כמסתערב, בהמשך שירת ברשויות הביטחון והמודיעין, וכיום עובד ברפא"ל. תיאר את הקשר שלו עם הנאשם בתקופת שירותם הצבאי ואת תמיכתו ועזרתו של הנאשם. הנאשם עשה מעשה קשה כיוון שהיה עם הגב לקיר, כחבר - מכה על חטא שלא הצליח לסייע לו ולמנוע הסתבכותו. הנאשם מצטער על מעשיו ומנסה להחזיר לחברה במעשים ובשיקום. חבריו מסייעים לו ומבקש שבית המשפט יראה את החלקים הטובים שבו.
9. **עדויות של מר משה חזן** חברו של הנאשם - העד אלוף משנה בצה"ל בתפקיד מפקד מערך המזון של הצבא. מבין שמדובר בעבירה חמורה. אם היה ער למצבו של הנאשם היה עוצר בעדו. מאז המקרה הנאשם לקח עצמו בידים, המשפחה והחברים מלווים אותו ומסייעים לו. הנאשם עשה שינוי דרסטי בהתנהלותו ועבר תהליך שיקום יפה. הנאשם אדם עם לב רחב, עובד מצטיין בכל מקומות העבודה בהם עבד, היה מנהל קבוצת מכבי חיפה לגילאי הילדים בהתנדבות. מבקש מבית המשפט שייתן לנאשם הזדמנות להשתקם ולשוב לחיים נורמטיביים.
10. **עדויות של מר ליאור רוזנטל** חברו של הנאשם - מכיר את הנאשם עשרות שנים. עוסק כמדריך מכורים מזה כ-10 שנים ובעצמו היה מכור להימורים, כשהוא נקי מזה 11 שנים וחצי. מכיר ברצון העז של הנאשם לשקם את מצבו. בשל תפקידו כמדריך מכורים, מכיר את נפשם של המכורים ויודע לזהות את מצבם ומבקש שבית המשפט ייתן לנאשם הזדמנות להשתקם.
11. **עדויות של הגב' ענת מרקוביץ** אחותו של הנאשם - עובדת כמנהלת המכון לאבולוציה באוניברסיטת חיפה, מבקשת לייצג את המשפחה ובפרט את ההורים שקיבלו בהלם ובזעזוע את מעשה הנאשם. המשפחה עברה טלטלה ומצבם הנפשי של ההורים התדרדר. למרות אכזבת המשפחה וכעסם, הם קבלו החלטה לסייע לנאשם במצבו. האחות הביעה חשש שיציאתו של הנאשם מהמסגרת העוטפת כיום של המשפחה וחבריו, כל המאמץ השיקומי ירד לטמיון. כן הביעה דאגה לפגיעה נוספת במצבו הנפשי של בנו של הנאשם שכן הנאשם אב מסור ואמו של הבן סובלת ממחלה קשה. הנאשם ובנו

מתגוררים בבית ההורים. מבקשת שבית המשפט ייקח בחשבון בעת גזירת העונש גם את הוריו של הנאשם ואת בנו אשר לא יצליחו לשרוד טראומה נוספת.

12. **מכתב מטעם רכבת ישראל -** מיום 21.8.19 שמוען לעו"ד אורי דדו בעניינו של הנאשם וחתום על ידי עו"ד חיה שפיגל- ממנו עולה שלנוכח נבצרות הנאשם לקיים את חוזה העבודה, בשל מעצרו הממושך, יחסי העבודה בין הצדדים באו לסיומם. המעסיק הסכים לבקשת הנאשם להמתין עם עריכת גמר החשבון עד לאחר מתן גזר הדין בעניינו של הנאשם. ככל שמגזר הדין יעלה כי הנאשם יכול לשוב ולבצע את התפקיד שאותו מילא ברכבת טרם מעצרו, זאת ללא מגבלות, יוזמן הנאשם לשיחה ובה תינתן לו האפשרות להציג עמדתו ולאחריה תתקבל החלטה בעניין העסקת הנאשם בעתיד.

טיעוני הצדדים

13. לטענת ב"כ המאשימה, עו"ד שירלי לוגסי, הנאשם פגע במעשיו בערך של הגנה על שלום הציבור ובריאותו מפני נזקים הנגרמים כתוצאה משימוש בסמים, וביתר שאת כאשר מדובר בסם הקוקאין. כמות הסם וסוגו מבססים פגיעה בעוצמה גבוהה. למעשיו של הנאשם קדמו תכנון והכנה מוקדמת. ייבוא כמות כזו של סמים מחייב אופרציה מתוכננת ומוקפדת, בכל הקשור למועד איסוף הסמים וייבואם ארצה, קביעת יעדי האיסוף, היציאה והחזרה לארץ, קניית כרטיסי טיסה ותקשורת בין המעורבים לנאשם. כמפורט בכתב האישום, הנאשם ייבא את הסמים בשליחות אדם אחר המוכר למשטרה. השולח מהווה חולייה מרכזית בשרשרת הפצת הסם, ואולם יש לתת משקל לתפקידו של הנאשם באופרציה הייבוא. לתפקידו כבלדר יש משמעות חיונית והכרחית שכן בלעדיו הובלת הסמים והפצתם לא הייתה מתאפשרת והתוכנית לא הייתה יוצאת לפועל. העובדה שהנאשם שימש כבלדר עבור האחר המוכר היטב למשטרה, מלמדת על מעורבות בעולם הסמים ובעולם העברייני. לא כל אחד מקבל פנייה לשמש כבלדר ובוודאי שלא בכמות כזו של סמים. הנזק שצפוי היה להיגרם מביצוע העבירה, לנוכח הכמות הגדולה של הסמים המאפשרת חלוקה למנות רבות, גבוה מאוד, אילו הסם היה מגיע לרחובות. השפעות סם הקוקאין נקבעו בפסיקה ונקבע כי מדובר בסם קשה הן בשל השפעותיו על גוף האדם והן בשל פוטנציאל ההתמכרות אליו. מעבר לכך, השימוש בסם מוביל לחיפוש אחר מקורות מימון תוך התדרדרות מתמדת במצבו של המשתמש. מעשיו של הנאשם היו על רקע מצבו הכלכלי וחובותיו לשוק האפור, כך שמדובר בעבירה למען בצע כסף ורצונו של הנאשם להטיב עם עצמו, תוך פגיעה קשה בשלום הציבור. לנוכח הפסיקה ונסיבות ביצוע העבירה, עותרת המאשימה למתחם עונש הנע בין 6 ל - 9 שנות מאסר.

הנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה כוללות את היעדר עבר פלילי של הנאשם, נטילת אחריות למעשיו והעובדה שהודה וחסך זמן שיפוטי. תסקיר שירות המבחן מפרט את מצבו המורכב והרגיש, מתייחס למשבר הכלכלי שפקד את הנאשם נוכח התמכרותו להימורים ואשר היה זה שהוביל את הנאשם לבצע את העבירה. הנאשם נטל אחריות ומשתף פעולה בהליך הטיפול. שירות המבחן העריך כי מעצרו וההליך הפלילי היוו אפקט הרתעתי משמעותי עבור הנאשם וכי רמת הסיכון בעניינו פחתה, כשקיים סיכוי משמעותי לשיקומו. נוכח כך המליץ שירות המבחן על עונש של מאסר בעבודות שירות לתקופה המרבית. לשיטת המאשימה, אין מקום לאמץ את המלצות שירות המבחן, שכן העונש המומלץ אינו הולם את חומרת נסיבות ביצוע העבירה של ייבוא סם בהתייחס לכמות הגדולה ולנזק הפוטנציאלי הרב. בעבירות אלה הפסיקה הנוהגת קובעת עונש מאסר בפועל מאחורי סורג וברח לתקופה ממושכת. התסקיר אינו מבסס נימוקים לחריגה ממתחם העונש, שכן מדובר במי שנמצא בהליך טיפולי כ-7 חודשים בלבד, כאשר בתחילת הדרך אף סבר שיוכל להתמודד בעצמו וללא הליך טיפולי. חרף המצב המשפחתי של הנאשם, מחלתה של אשתו לשעבר והמצב הנפשי של בנו, כל אלה לא הניאו

את הנאשם מלבצע את העבירה. לא ברור מה המצב הכלכלי שהוביל לביצוע העבירות, ומעבר לכך הנאשם הביא עצמו למשבר הכלכלי. מצב חובותיו הכספיים כיום אינו ברור ואין לכך התייחסות בתסקיר. מדיווח גורמי הטיפול במרכז היום, הנאשם נמצא בראשיתו של ההליך הטיפולי, ורק לאחרונה התבקש הנאשם לבחון את הרקע לחברתו לגורמים שוליים. נראה שמדובר בתחילתו של הליך טיפולי כשדברים רבים אינם בהירים. התסקיר לקוני וחסר עומק בכל הנוגע להליך הטיפולי שעבר הנאשם. בנסיבות אלה לא ניתן להצביע על שיקולי שיקום המצדיקים החרגתו ממתחם העונש. העובדה שהנאשם לוקח אחריות על מעשיו ומגלה מוטיבציה להליך שיקומי, מצביעה על התחלתו של טיפול ואינה מספקת לצורך חריגה ממתחם העונש. לנוכח נתונים אלה, עתרה המאשימה לעונש של 6 שנות מאסר, לצד ענישה נלווית של מאסר מותנה ופסילה על תנאי - עונש הנותן ביטוי לחומרת העבירה, לסוג הסם ולכמותו, לתפקידו ההכרחי והמשמעותי של הנאשם בשרשרת יבוא הסם, לקשריו של הנאשם בעולם העברייני וכן לנטילת האחריות, להיעדר עבר פלילי ולהליך הטיפולי. באשר לחילוט קיימת הסכמה, למעט לעניין חילוט מכשיר הטלפון הנייד. הנאשם מבקש שלא להורות על חילוט ואילו המאשימה ביקשה לחלט. מאחר שהטלפון משמש כראייה בהליך אחר, הותירה המאשימה את ההכרעה לשיקול דעת בית המשפט.

14. לטענת ב"כ הנאשם, עו"ד אבי קורנול, הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה לאחר שכתב האישום תוקן ומשקף את מה שארע בנסיבות המקרה. הנאשם נטל אחריות למעשיו והביע חרטה. אף שמדובר בעבירה חמורה, יש לתת את הדעת לנסיבות העבירה לשם קביעת מתחם העונש. ראשית יש להתייחס לעובדת היותו של הנאשם בלדר. הפסיקה מכירה בכך שבלדר הוא חוליה חשובה ובלתי נפרדת מעבירת יבוא הסם, אולם יש הבדל מהותי בין מי שמזמין את הסם, רוכש אותו, מייבא אותו ומפיץ אותו, לבין הבלדר. הבלדר נמצא בתחתית ההיררכיה. הפסיקה רואה בבלדר בורג במכונה, שאמנם בלעדיו אין, אך רעיונית הוא כלי ביצוע בידי מחוללי העבירה. מידת הפגיעה בערך המוגן קטנה יותר מאשר של מחוללי העבירה. ישנם סוגים שונים של בלדרים - יש המעורבים בכל פרטי הייבוא כשבענייננו התכנון הוא ביוזמתו של אותו אחר. כתב האישום מציין במפורש שהנאשם פעל בשליחותו של אחר, בהנחייתו ובמימונו. כתב האישום אינו מייחס לנאשם קשירת קשר. הנאשם היה בבחינת "ברווז הנשלח למטווח". האחר ידע שהנאשם חייב כסף לגורמים בשוק האפור, ידע את התמכרותו להימורים וכן אודות מצבו הנפשי. הנאשם נוצל על ידי אדם אחר המוכר למשטרה, שראה מולו אדם נורמטיבי המכור להימורים וחייב כסף לאנשים בעייתיים. הייתה לאחר השפעה מוחלטת על הנאשם, אשר נשלח להביא חבילה מחו"ל ולא ידע פרטים מדויקים. הנזק שיכול היה להיגרם מהעבירה הוא בלתי מבוטל, אולם לא נגרם נזק בפועל שכן הסמים נתפסו מיד עם הגעתו לישראל. התמכרותו של הנאשם להימורים היא זו שהביאה אותו לתחתית, גרמה לגירושיו, למתח עם המשפחה, הוא החל ללוות כספים כמו כל המהמרים, ומטבע הדברים בא במגע עם אנשים הקשורים בעולם העברייני, והיה חייב להם כספים. הנאשם הבין שהכול נסגר עליו, אף שלא חש איום לחייו, וכשאתה במצב כזה ומכור להימורים, לא ברור מהי מידת היכולת שלו להבין ולהתנגד לבצע את העבירה. מניע העבירה אינו כלכלי, ויש הבדל בין בלדר שמטרתו רווח כספי לבין אדם שפעל כדי לצאת מתסבוכת כמתואר. מכאן שהמתחם הראוי בנסיבות אלה נע בין 24 ל- 54 חודשי מאסר.

הנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה מביאות אותו לרף התחתון של המתחם וכוללות את היות הנאשם כבן 44, ללא עבר פלילי, בוגר 12 שנות לימוד, שירת בצבא, עבד כל חייו, גם בתקופה הרלוונטית כשהיה מכור להימורים, הוא ניהל אורח חיים כפול - ביום היה מתפקד כאחד האדם, עובד ברכבת ישראל, מפרנס את בנו, ובלילה היה מהמר והופך למשהו אחר לגמרי. מדובר באדם נורמטיבי, תורם לחברה, בן למשפחה נורמטיבית.

אין ספק שההרשעה שלו עלולה לפגוע ואף החלה לפגוע בו. מרגע מעצרו איבד את עבודתו ברכבת ישראל, הצפי התעסוקתי שלו בכי רע. הנאשם נעצר ושיתף פעולה מיד עם המשטרה, וכתב האישום הוא תולדה של שיתוף הפעולה הזה. הנאשם הוא עד תביעה בתיק של האחר. המשמעות של עונש מאסר עבור בחור נורמטיבי, ללא עבר פלילי המופיע כעד תביעה נגד אדם המוכר היטב למשטרה, היא שחייו בכלא לא יהיו קלים. כמו כן יש לתת את הדעת למצב של בנו של הנאשם, הסובל מבעיות נפשיות כמתואר במסמך הרפואי שהוגש, הקובע כי קיים קשר ישיר בין משברים לבין הדרדרות במצבו הנפשי. הטלת עונש מאסר על הנאשם תביא לרגרסיה קשה במצבו של הבן, ובפרט כיוון שאמו אינה יכולה לטפל בו בשל מחלה ולכן הנאשם מגדל אותו כיום. בשל מצב המשפחה יש מקום לחרוג מהמתחם. לעניין השיקום - אין מחלקות על כך שהשיקום צריך להביא לחרגה מהמתחם. המאשימה טענה שההליך לא הבשיל אולם הפסיקה קבעה אחרת. הטלת עונש מאסר בפועל על אדם, הנמצא בעיצומו של הליך שיקומי, מתחיל להבריא, ואז מגיע למקום שכל הוויה שלו עבריינית, תגרום לכך שכל ההליך השיקומי ייהרס.

15. הנאשם עצמו טען כי הוא מודה בטעות שעשה, מבין את חומרתה ולוקח אחריות מלאה. הוא מאוד מתבייש במעשיו, תקופה ממושכת לא שוחח עם אף אדם בטלפון בשל הבושה שחש. הוא עטוף כיום בבני משפחה וחברים שעוזרים ותומכים בו, ומתכוון לנצל את ההזדמנות שקיבל. אחרי מה שקרה, המשפחה הסדירה את כל חובותיו, וכיום הוא נקי מכל חוב. הוא מבין שפגע בהרבה אנשים, בבנו ובמשפחה, כיום בתוך התהליך מבין שכל האירוע יצא לטובה, החיים שלו יכלו להידרדר, והוא היה עלול לצרוך סמים בתדירות גבוהה יותר. הוא נטל מהוריו את כל הפיצויים שעבדו עבורם כל חייהם, ושיקר להם. היום התחיל בדרך חדשה שרוצה להמשיך בה, לשוב לחיים תקינים, כאיש משפחה ועבודה ומבקש הזדמנות להמשיך את התהליך הטיפולי שעובר.

דין - קביעת מתחם העונש ההולם

16. כתב האישום מתאר אירוע של ייבוא סם ולמחרת היום נמצא ברכבו של הנאשם סם לצריכה עצמית. יש לראות את שתי העבירות כאירוע אחד ומכאן שיש לקבוע בגינו **מתחם עונש הולם אחד**.

17. במקרה דנן, **הערך החברתי** אשר נפגע הוא הגנה על הציבור מפני הנזקים הנלווים לשימוש בסמים מסוכנים. נזקי הסמים כוללים נזקים ישירים למכורים לסמים, אשר פעמים רבות נופלים כנטל על החברה, ונזקים עקיפים שנגרמים כתוצאה מביצוע עבירות על ידי המכורים לסמים כדי לממן את רכישתם.

רבות נכתב על אודות נזקי הסחר בסמים והעבירות הנלוות לסחר בסמים. בית המשפט העליון חזר והדגיש את החומרה שיש לנקוט כלפי המעורבים בשרשרת הפצת הסם, לרבות כלפי בלדרי סמים אשר אינם ניצבים בראש ההיררכיה, ואשר מתפתים להצעות מפתות לרווחים קלים.

בכל הנוגע לשיקולים המרכזיים שיש לשקול בעבירות של ייבוא סמים לישראל, יפים דברי כב' השופט נ' הנדל בע"פ 6548/17 **לבדב נ' מדינת ישראל** (30.1.18):

"כמובן, יש מקום לקחת בחשבון את נסיבותיו האישיות של המערער לקולא, אך הדגש בגזירת העונש בנסיבות העניין יושם על המעשה. עבירות הסמים הפכו לפגע ופשו בכל פינה בחברה, תוך חציית קבוצות באוכלוסייה. המחיר כבד לכולם. בית המשפט חייב לתרום את חלקו למיגור תופעה זו. בבואו של בית המשפט לגזור את עונשו של עבריין סמים, עליו לתת את הדעת לפרטי העבירה, לרבות סוג הסם, כמות הסם ותפקיד הנאשם המסוים כחוליה בשרשרת הפצת הסם".

18. בחינת **מידת הפגיעה בערך המוגן** מובילה למסקנה כי הפגיעה בערך המוגן הינה ברף גבוה, וזאת נוכח הסם מסוג **קוקאין** שהוא מן הקשים שבסמים, והכמות הרבה של כ- **6 קילוגרם של סם** אשר יובאה לארץ על ידי הנאשם.

19. בכל הנוגע להשפעותיו הקשות של סם הקוקאין, קבע כב' השופט נ' הנדל בע"פ 972/11 **מדינת ישראל נ' יונה** (4.7.12) (פסקה 4) את הדברים הבאים:

"הקוקאין נחשב, ולא בכדי, לסם קשה. זאת הן בשל השפעותיו על גוף האדם, והן בשל פוטנציאל ההתמכרות הגבוה שטמון בו. על פי רוב, לאחר נטילת הסם חווה המשתמש תחושה חזקה של אופוריה. לאחר האופוריה מגיעה ההתרסקות, שמתאפיינת בתשישות, שינה, דיכאון ממושך - וצורך עז להשיג מנת סם נוספת. נמצא גם שהמוח מסתגל במהירות לאפקט האופוריה, וכתוצאה מכך המשתמש צורך כמויות הולכות וגדלות מהסם. הגדלת מנת הסם מעצימה את הפגיעה שנגרמת למשתמש ובכלל זאת פרנויה, פאניקה ושיבוש בפעילות החשמלית של הלב עד כדי פוטנציאל להתקף או לדום לב... הפגיעה ביחיד חוזרת חלילה לפגיעה בחברה. השימוש בסם מסוג קוקאין יוצר צורך להמשיך ולהשתמש. כתוצאה מכך עליו לחפש מקורות כספיים למימון רכישת הסם, לאו דווקא בדרכים חוקיות, תוך שהוא חווה הידרדרות מתמדת בתפקוד הפיזי והקוגניטיבי שלו".

20. במסגרת **הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה** על-פי סעיף 40 ט' לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "החוק"), יש לתת את הדעת לכך שלעבירה קדם תכנון. הנאשם טס לחו"ל, בהכוונתו ובמימונו של אדם אחר, ידע מהיכן לאסוף את הסמים ולהביאם לישראל. באשר לחלקו היחסי של הנאשם בביצוע העבירה, יש לתת את הדעת לכך שהנאשם פעל בשליחותו של אדם אחר, כפי שעולה פעמים רבות בעניינם של בלדרי סמים, וניכר כי לאחר הייתה השפעה על הנאשם, אשר ביקש כפי הנראה באמצעות ביצוע העבירה להסדיר את חובותיו. הנאשם אמנם מילא תפקיד של בלדר בלבד - הוא אינו המשלח ואינו סוחר הסמים שעתיד היה לקבל את הסמים ולהפיצם בישראל - אולם בתיקים מסוג זה, חלקם של הבלדרים הוא משמעותי וחיוני לביצוע העבירה. הבלדרים נמצאים אמנם במקום נמוך בהיררכיית העבריינות אשר מייבאת את הסם לישראל, אך מהווים חוליה משמעותית בשרשרת ייבוא הסם. הנזק שצפוי היה להיגרם מהעבירה הוא רב, לנוכח סוג הסם (קוקאין) וכמותו (6 ק"ג). אלמלא הסם היה נתפס על ידי המשטרה, הרי שהיה נכנס לישראל ומופץ ברחובותיה, וכתוצאה מכך היה עלול להיגרם נזק רב. סמים ובפרט מסוג זה, הם מחוללי פשיעה.

21. בית המשפט העליון קבע את הדברים הבאים בעניין מדיניות הענישה בעבירות ייבוא סמים באמצעות בלדרים בע"פ 7044/11 **עבד נ' מדינת ישראל** (17.6.12):

"על בתי המשפט לנקוט במדיניות ענישה משמעותית כלפי כל המעורבים בשרשרת הפצת הסמים, שכן רק בדרך זו ניתן יהיה לפעול למיגור התופעה. על אף העובדה כי המערערים שימשו בבלדרים, ולא עמדו בראש שרשרת הפצת הסם - הרי שהשיטה העומדת במרכז התופעה נשענת, במידה רבה, על נכונותם של המערערים ושכמותם לבצע את העבירות האמורות... מכאן עולה שמאבק בתופעת ההסתננות וייבוא הסמים לתחומי המדינה מחייב הרתעה אפקטיבית של כלל השותפים למבצעי ההברחה, המודעים לחומרת העבירות הכרוכות במכלול, וזאת באמצעות ענישה משמעותית שתאיין את כדאיות ביצוע המעשים האסורים".

22. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשי מאסר בפועל במנעד רחב כמפורט להלן:

א. בע"פ 10101/17 **טאקץ נ' מדינת ישראל** (23.4.18), נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע על פי הודאתו בעבירה של ייבוא סם מסוכן. הנאשם נחת בשדה התעופה בישראל מטיסה מברלין ובידו מזוודה ובה סם מסוג קוקאין במשקל של **6.15 ק"ג**. בית המשפט המחוזי קבע **מתחם עונש הנע בין 5.5 ל- 9 שנות מאסר** והשית על הנאשם עונש של **6 שנים ו-6 חודשי מאסר בפועל** לצד ענישה נלווית.

ב. בע"פ 1256/18 **זאודי נ' מדינת ישראל** (7.6.18), קיבל בית המשפט את ערעורו של נאשם אשר הורשע לאחר ניהול הוכחות, בעבירה של ייבוא סם מסוכן. הנאשם שב לישראל בטיסה מפראג והביא עמו מזוודה ובה סם מסוג קוקאין במשקל של **7 ק"ג**. בית המשפט המחוזי קבע **מתחם עונש הנע בין 5 וחצי ל- 8 וחצי שנות מאסר** והשית על הנאשם עונש של 6 וחצי שנות מאסר ובנוסף הפעיל עונש מאסר מותנה בן 6 חודשים במצטבר. בית המשפט העליון הפחית את עונשו של הנאשם בהסכמת הצדדים ל- **6 שנות מאסר בפועל** כשהמאסר המותנה הופעל בחופף לעונש זה.

ג. בע"פ 8031/10 **צ'אבז נ' מדינת ישראל** (1.3.12), התקבל ערעורן של שתי נאשמות אשר הורשעו על פי הודאתן בעבירות של קשירת קשר לפשע וייבוא סם. הנאשמות, אזרחיות זרות, שימשו בלדריות להעברת סם מסוג קוקאין מבוליביה לישראל. בהזדמנות אחת קיבלו הנאשמות כ- **2 ק"ג סם קוקאין**, בלעו אותו ארוז לגופן והביאו אותו לישראל וקיבלו עבורו 60,000 יורו בקירוב. בהזדמנות נוספת בלעו כ- **3 ק"ג סם קוקאין** ארוזים, והביאו אותם ארצה. הנאשמות צעירות, אימהות לילדים קטנים, אשר גדלו בנסיבות משפחתיות קשות. עונשן הופחת מ- 6 שנים וחצי **לחמש וחצי שנות מאסר בפועל**.

ד. בע"פ 6886/17 **מרסל נ' מדינת ישראל** (24.4.18), נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע על פי הודאתו בעבירות של ייבוא סם מסוכן וקשירת קשר. הנאשם קשר עם אחר קשר לייבוא סמים לישראל, קיבל מהאחר מזוודה ובה סם מסוג קוקאין ונחת בשדה התעופה בישראל מטיסה מברזיל עם המזוודה ובה סם מסוג קוקאין במשקל של **3.033 ק"ג**. בית המשפט המחוזי קבע **מתחם עונש הנע בין 4 ל- 7 שנות מאסר** והשית על הנאשם **56 חודשי מאסר בפועל** לצד ענישה נלווית. בית המשפט העליון דחה את הערעור תוך שהתייחס לחומרה הרבה בעבירות שתכליתן להחדיר סמים לישראל ובפרט סם מסוג קוקאין ובמשקל גדול.

ה. בת"פ (מח' מרכז-לוד) 620-01-17 **מדינת ישראל נ' גיולה** (26.4.18), הורשע נאשם על פי הודאתו בעבירות של ייבוא סם מסוכן והחזקת סם שלא לצריכה עצמית. הנאשם שב לישראל מפרז ועמו מזוודה ובה סם מסוג קוקאין במשקל של **4.92 ק"ג**. בית המשפט קבע **מתחם עונש הנע בין 4 וחצי ל- 7 וחצי שנות מאסר בפועל** והשית על הנאשם עונש של **5 וחצי שנות מאסר בפועל** לצד ענישה נלווית.

ו. בת"פ (מח' מרכז-לוד) 737-10-13 **מדינת ישראל נ' Lopez** (6.11.14), הורשע נאשם בעבירה של ייבוא סם מסוכן. הנאשם טס ארצה כשבתוך מזוודתו מוטמנים סמים מסוג קוקאין במשקל כולל של **3.47 ק"ג**. הנאשם אזרח זר כבן 64 שמצבו הבריאותי רופף. נידון ל- **5 שנות מאסר בפועל**.

ז. בת"פ (מח' מרכז-לוד) 19902-12-16 **מדינת ישראל נ' ואזנה** (16.10.17), הורשע נאשם בעבירת ייבוא סם מסוכן. הנאשם טס לישראל מפרנקפורט ונחת בשדה התעופה כשהוא נושא מזוודה ובה סם מסוג קוקאין במשקל כולל של **6.175 ק"ג**. בית המשפט קבע **מתחם עונש הנע בין 4.5 ל-7.5 שנות מאסר** והשית על הנאשם עונש של **57 חודשי מאסר בפועל** לצד ענישה נלווית.

ח. בת"פ (מח' ת"א) 33745-01-13 **מדינת ישראל נ' דסונה** (28.10.13), הורשעה נאשמת על פי הודאתה בייבוא סמים ועבירות נלוות. הנאשמת שימשה כבלדרית והביאה לישראל **4 ק"ג** סם מסוג קוקאין במזוודה. הנאשמת אזרחית זרה, בעלת נסיבות אישיות ומשפחתיות קשות. בית המשפט קבע מתחם עונש שבין **3.5 ל-6 שנות מאסר בפועל**, וגזר על הנאשמת **3.5 שנות מאסר בפועל**.

23. בהתאם לתיקון 113 לחוק (סעיף 40 יג'), אני קובע כי **מתחם העונש ההולם הוא החל מ-4 ועד 7- שנות מאסר בפועל**.

חריגה מהמתחם משיקולי שיקום

24. כידוע, בית המשפט רשאי לחרוג לקולה ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום. בית המשפט העליון נדרש בהרחבה לשאלה באילו מקרים יש לחרוג ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום בע"פ 6637/17 **קרנדל נ' מדינת ישראל** (18.4.18). כך קבעה כב' השופטת דפנה ברק ארז בדעת הרוב:

"באילו נסיבות יכיר בית המשפט בקיומו של סיכוי של ממש לשיקום באופן שיצדיק חריגה ממתחם העונש? עד כה לא ניתנה בפסיקה תשובה מחייבת וכוללת לשאלה זו, ומטבע הדברים יש להתחשב בכל מקרה על נסיבותיו... במקרים קודמים שבהם נדרש בית המשפט להעריך את סיכויי השיקום במסגרת סעיף 40 לחוק העונשין הובאו בחשבון, בין היתר, השיקולים המרכזיים הבאים: **המוטיבציה שהפגין האדם שהורשע להשתקם; הליך של גמילה מהתמכרות שהוא עובר; השתלבות מוצלחת בהליכים טיפוליים שונים; אינדיקציות לשינוי עמוק בהתנהגות ובדרך החשיבה; הבעת חרטה כנה על המעשים והפגנת אמפתיה כלפי נפגעי העבירה...** חשוב להבהיר: אין מדובר ברשימה ממצה של שיקולים, והתקיימותו של שיקול זה או אחר אינה מצדיקה בהכרח חריגה ממתחם העונש משיקולי שיקום... עם זאת, ומבלי לקבוע מסמרות, ניתן לציין ששילוב בין שינוי מהותי בהתייחסות הרגשית לאירוע העבירה המתבטא בנטילת אחריות, כפרה והבעת אמפתיה לנפגעי העבירה לבין אינדיקציות אובייקטיביות לקיומו של תהליך שיקומי-טיפול מוצלח וחזרה לדרך הישר, עשוי להצביע על "סיכוי של ממש לשיקום" כלשונו של סעיף 40ד(א). דברים אלה זוכים למשנה חיזוק מקום בו מדובר באדם צעיר נעדר עבר פלילי."

25. יישום המבחנים האמורים לנסיבות המקרה דנן מעלה כי אכן קיים סיכוי של ממש שהנאשם ישתקם ורמת הסיכון להישנות ביצוע עבירות ירדה באופן ניכר בעקבות כך. כידוע, סעיף 40 ד' בחוק העונשין, אינו דורש בהכרח קביעה שהנאשם "השתקם", ואלא די בכך ש"יש סיכוי של ממש שישתקם", כדי לחרוג ממתחם העונש ההולם. במקרה דנן, כפי שעולה מכתב האישום ומתסקיר שירות המבחן, מדובר בנאשם, שהיה בעל רקע נורמטיבי, ללא עבר פלילי, ועבד במשך שבע שנים ברכבת ישראל בתפקיד ניהולי, וקודם לכן במשך 13 שנה כסוכן מכירות של חברת סנו. בעברו הנאשם שירת בצבא כלוחם.

הנאשם התמכר להימורים ובשנים האחרונות מצבו הדרדר, הוא צבר חובות כבדים לגורמים שונים, וביניהם לגורמים שוליים ב"שוק האפור". על רקע זה ביצע את העבירה בשליחותו של אדם אחר אשר ידע על חובותיו האמורים לעיל. עתה לאחר שהשתלב בטיפול ייעודי בתחום התמכרותו, תסקיר שירות המבחן מצביע על כך שקיים סיכוי של ממש שהנאשם ישתקם, הגם שטרם סיים את ההליך הטיפולי. כפי שעולה מהתסקיר המשלים, הנאשם סיים לאחרונה את הטיפול במרכז היום שבו טופל מחודש אוקטובר 2018, שיתף פעולה, עמד בכללי המסגרת וגילה רצינות ביחסו לטיפול. כיום ממשיך את הטיפול במסגרת היחידה לטיפול בהתמכרויות הכולל טיפול פרטני, טיפול קבוצתי, שיקום תעסוקתי, ביצוע בדיקות סדירות לאיתור סמים והשתתפות בקבוצה לעזרה עצמית. הנאשם חש בושה ואשמה בגין מעשיו, וקיבל אחריות מלאה. להערכת שירות המבחן ביצוע העבירות נבע מתקופה משברית בחייו ממנה התקשה לצאת. הנאשם מגלה יכולת לבחון את התנהגותו השלילית, עבר שינוי מחשבות, מביע חרטה כיום מודע לחומרת בעיית ההימורים, ומבטא מוטיבציה להמשך טיפול. הנאשם אף נתמך כיום על ידי בני משפחתו, אשר כפי הנראה סייעו לו בפירעון חובותיו. שירות המבחן העריך כי רמת הסיכון בעניינו פחתה, אף שקיימים מוקדי סיכון שעליהם עובדים בטיפול, וקיים סיכוי משמעותי לשיקומו, ואף המליץ על ענישה בדרך מאסר בעבודות שירות לתקופה המרבית, לצד צו מבחן.

בנסיבות אלה, על פי הוראות סעיף 40 ד' בחוק, המסקנה היא שיש סיכוי של ממש שהנאשם ישתקם, באופן אשר מצדיק חריגה ממתחם העונש ההולם.

26. משנקבע כי קיימת הצדקה לחריגה לקולה ממתחם העונש ההולם, יש להמשיך ולבחון האם יש לגזור על הנאשם עונש "על פי שקולי שיקומו" בלבד כלשון סעיף 40 ד' בחוק, קרי: להטיל על הנאשם עונש מאסר לריצוי בדרך של עבודות השירות, מתוך הכרה בכך ששיקומו של הנאשם מהווה אף אינטרס ציבורי, או שמא יש לאזן בין שיקול השיקום ליתר שיקולי הענישה - לרבות שיקול ההלימה אשר מהווה את שיקול הבכורה מבין שיקולי הענישה, ושיקול ההרתעה - באופן שיטל על הנאשם עונש מאסר בפועל, לריצוי מאחורי סורג ובריח, שהוא נמוך מהרף התחתון של המתחם. בהקשר זה יש לתת את הדעת לכך שבעבירות של ייבוא סמים לישראל, ובפרט בסם מסוג קוקאין ובכמויות משמעותיות, עבירות שהן קשות לאיתור ותפיסה, ורווח כלכלי רב בצדן, קיים צורך להעביר מסר עונשי חד ומרתיע (ראו על אודות מקומו של שיקול השיקום ביחס לעקרון ההלימה בעבירות סמים, בדברי כב' השופט ג' קרא ברע"פ 6041/18 כהן נ' מדינת ישראל [22.10.18])

בפסיקה קיימים מקרים שבהם חרגו בתי המשפט ממתחם העונש ההולם ובכל זאת הטילו עונשי מאסר מאחורי סורג ובריח. ראו למשל: ע"פ 6720/16 מדינת ישראל נ' פלוני (7.3.17); ע"פ 4876/15 פלוני נ' מדינת ישראל (3.12.15); רע"פ 4795/11 זאיד נ' מדינת ישראל (27.6.11); רע"פ 262/14 נאשף נ' מדינת ישראל (22.1.14); רע"פ 5354/12 קובר נ' מדינת ישראל (12.7.12) ות"פ (מח' ים) 26620-12-16 מדינת ישראל נ' עמיאל (7.3.19).

לצד זאת פעמים רבות בחרו בתי המשפט לחרוג ממתחם העונש ההולם עד כדי הטלת עונש שירות בעבודות שירות. ראו למשל בע"פ 6637/17 קרנדל נ' מדינת ישראל (18.4.18) (קשירת קשר לפשע, סיוע לחטיפה, סיוע לתקיפה הגורמת חבלה של ממש ושיבוש הליכי משפט); בע"פ 779/15 פלוני נ' מדינת ישראל (12.4.15) (שוד באיומי סכין); ע"פ 911/14 פלוני נ' מדינת ישראל (4.11.14) (התעללות בקטין או חסר ישע); ת"פ (מח' מרכז-לוד) 6788-06-16 מדינת ישראל נ' בנעטיה (14.6.18) (ייבוא סמים).

27. בשקלול הנסיבות במקרה דנן, תוך מתן משקל לשיקולי ההלימה וההרתעה מחד גיסא, ולאינטרס

השיקומי מאידך גיסא, סבורני כי יש לחרוג ממתחם העונש ההולם לקולה באופן משמעותי, אך לא עד כדי הימנעות מהטלת עונש מאסר בפועל. סבורני כי ההליך השיקומי שעבר הנאשם הוא אכן ממשי, אך אין המדובר במקרה שבו התהליך השיקומי הוא כה משמעותי אשר יצדיק את הטלת העונש על פי שקולי שיקומו של הנאשם בלבד, תוך התעלמות מיתר שיקולי הענישה. תקופת השיקום שעבר הנאשם מוגבלת באורכה (כשנה), הנאשם טרם השלים את ההליך הטיפולי, והשינוי הפנימי שעבר הנאשם אינו ברמה כזו אשר מצדיק הימנעות מהטלת מאסר בכליאה. במקביל, יש לקחת בחשבון את חומרת העבירה, ואת העובדה שהרף התחתון של המתחם נקבע על 4 שנות מאסר בפועל, באופן שהטלת עונש של תשעה חודשי עבודות שירות תהווה חריגה ניכרת מהרף התחתון של המתחם. בנסיבות אלה, יש מקום לחרוג מהמתחם באופן מידתי ובשים לב לעקרונות הענישה הנוספים, לרבות ההלימה והרתעת הרבים. סבורני כי עונש של עבודות שירות, בנסיבות המקרה דנן, יוביל לפגיעה בלתי מידתית בעקרונות אלה שהם בעלי משקל רב בעבירות של ייבוא סמים לישראל. לאור ההליך הטיפולי שעבר הנאשם, סבורני כי לא יהיה בעונש מאסר מידתי שיוטל עליו, כדי להוביל בהכרח לנסיגה במצבו, ויש לצפות כי השינוי שחל בנאשם יסייע לו בהתמודדות עם מאסרו (ראו גם דברי כב' השופטת ד' כהן-לקח בת"פ 26620-12-16 **מדינת ישראל נ' עמיאל** [3.7.19]).

גזירת העונש המתאים לנאשם

28. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב **בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 יא'). במסגרת זו מן הראוי לתת את הדעת לכך שמדובר באדם כבן 44, ללא עבר פלילי, אשר לאורך השנים תפקד באופן נורמטיבי בתחום התעסוקתי. לצד זאת התמכר להימורים ונקלע עקב כך לחובות כבדים ובעקבות כך אף התגרש מאשתו. הנאשם מטפל בבנו הסובל מקשיים נפשיים משמעותיים, אשר החמירו נוכח הסתבכותו של הנאשם. מובן הוא כי עונש מאסר ממושך יפגע בנאשם ובבני משפחתו, לרבות בהוריו המבוגרים. בפרט קיים חשש שכליאתו של הנאשם לתקופה ממושכת תביא להידרדרות במצב בנו, אשר לוקה בקשיים נפשיים, והנאשם כיום מטפל בו לאור מצבה הבריאותי של גרושתו. בעקבות מעצרו, הנאשם איבד את מקום עבודתו ולעצם הרשעתו וריצוי עונש מאסר ישנה השלכה ממשית על יכולתו התעסוקתית והאישית בעתיד. הנאשם נטל אחריות, הכיר בקשייו והשתלב בטיפול ייעודי בתחום ההתמכרויות. הנאשם אף שיתף פעולה עם רשויות החקירה, ומשמש כעד תביעה בהליך אשר מתנהל נגד הנאשם הנוסף.

באיזון בין השיקולים השונים, סבורני כי יש לגזור על הנאשם עונש מאסר בפועל שהנו מחצית מהרף התחתון של מתחם העונש, וזאת לצד עונש מאסר מותנה.

29. בכל הנוגע לרכיבים הכספיים, הרי שבהסכמת הצדדים, כפי שהוצגה בהסדר הטיעון, יש לחלט את הרכב שנתפס, וכן את הכסף המזומן (179 לאי רומני, 200 אירו ו- 3,250 ₪), ומנגד אין להטיל על הנאשם קנס כספי. בכל הנוגע לטלפון הנייד של הנאשם סבורני כי אין מקום להורות על חילוטו, ואולם הואיל ומתנהל הליך נגד נאשם נוסף, ומכשיר הטלפון עשוי לשמש כראיה באותו הליך, הרי שהטלפון יושב לנאשם לאחר שיסתיים ההליך הנוסף.

סוף דבר

30. **אשר על-כן, הנני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:**

א. **24 חודשי מאסר בפועל**, בניכוי ימי מעצרו מיום 29.3.18 ועד 14.5.18.

הנאשם יתייצב לריצוי מאסרו בבית הסוהר הדירים ביום 27.10.19 עד השעה 10:00, כשברשותו תעודת זהות או דרכון. על הנאשם לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שב"ס, טלפון: 08-9787377, 08-9787336.

ב. 12 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר כל עבירת סמים מסוג פשע.

ג. רכב מסוג "קיה", מ.ר. 31-176-52 וכסף מזומן כמפורט בכתב האישום יחולטו לטובת הקרן לפי פקודת הסמים.

מכשיר הטלפון שנתפס מידי הנאשם יושב לו, לאחר תום ההליך בעניינו של הנאשם הנוסף.

לאחר היות גזר הדין חלוט, ולאחר סיום ההליך בעניינו של הנאשם האחר בפסק דין חלוט - הסמים יושמדו. מזכירות בית המשפט תמציא העתק גזר דין לשירות המבחן.

זכות ערעור לבית-המשפט העליון תוך 45 ימים.

ניתן היום, ט"ז אלול תשע"ט, 16 ספטמבר 2019, בנוכחות הצדדים.